

De mens is een tussenwezen

That Night Follows Day, een productie van Victoria & Tim Etchells

ANNE DEKERK | *Het past in de traditie van theaterhuis Victoria om kunstenaars opdrachten te geven die buiten hun parcours vallen en buiten de evidente kaders van de podiumkunsten. Na Übung in 2001, waarbij Josse De Pauw gevraagd werd een stuk te maken met kinderen voor volwassenen, is het nu de beurt aan Tim Etchells. Via audities werden zeventien kinderen tussen zeven en dertien jaar gekozen.*

Een project met een erg ambitieus idee van waar jonge mensen toe in staat zijn. De jonge mensen worden dan ook hoger ingeschat dan wat doorgaans het geval is, soms voorbij de grenzen van hun vermogen tot zelfkennis.

TOM WAITS FOR NO MAN (2001 – 2002, Kopergietry)

De ontmoeting tussen de krakende en snoevende melodische stem van Waits en de ranke, razendsnelle lichamen van de jeugdige dansers van de Kopergietry, in een choreografie van Ives Thuwis, geeft vollen. Vonken van het vuur dat opstaat wanneer jong en oud een mengeling van passie, bewondering, respect en ontzag voelen voor elkaar. Deze voorstelling is niet alleen een ode aan Tom Waits maar tevens een ode aan het verleden als humus voor het heden. Een ode aan een

kindbeeld dat de HERINNERING inhoudt: aan een verloren, verleden tijd. Een menselijke levens is geworteld in een verleden en kan het – vanuit die herinnering aan het verleden – herbeleven, herinterpreteren en zo een nieuwe realiteit creëren. Het verleden ligt aan de basis van de creatie van heden en toekomst. Kinderen liggen aan de basis van heden en toekomst. Ze zijn de simultane verbeelding van herinnering én toekomst/room.

Paasvakantie. Een repetitie van *That Night Follows Day*. De kinderen spelen, maken veel lawaai, doen hun ‘ding’. De repetitie start, en na wat aandringen houden ze zich stil. Ze beginnen. In een lijn, als koor, unisono. Kinderen zoals het hoort. Strak, zich gedragend, gedisciplineerd, gesocialiseerd, georganiseerd. Traditioneel, zoals op een klasfoto, of in een schoolkoor. Ze kijken ons aan en zeggen wat ze geleerd hebben. Als één lichaam, één beeld. Samen ademend, samen pauzes nemend.

Jullie geven ons eten.

Jullie kleden ons aan.

Jullie kiezen onze kleren.

Jullie wassen ons.

Jullie doen ons in bad.

Jullie poetsen onze tanden.